

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 196

гр. Перник, 15.03.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет
и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛОРА Р. СТЕФАНОВА

Членове: МАРИЯ В. МИЛУШЕВА
РОСИЦА В. ИВАНОВА-
СТОЙЧЕВА

като разгледа докладваното от РОСИЦА В. ИВАНОВА-СТОЙЧЕВА
Въззивно гражданско дело № 20241700500141 по описа за 2024 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С решение № 1326/19.12.2023 г. по гр.д. № 6012/2022 г., Районен съд - гр. Перник е отхвърлил предявения от „МЕЛБОН“ АД, ЕИК 130011993, със седалище/адрес на управление: гр. София, р-н Витоша, бул. „Симеоновско шосе“ № 194, бл. сграда 10, иск с правно основание чл.220, ал.1 от КТ, срещу Й. Д. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. ****, за осъждане на Й. Д. К. да заплати на „МЕЛБОН“ АД сумата от 940.74 лева, представляваща обезщетение, за неспазено предизвестие от 30 дни, за прекратяване на сключения по между им трудов договор № 1340 от 21.07.2021 г., изменен с допълнително споразумение № 1340-2 от 11.02.2022 г., прекратен със заповед № 9 от 31.05.2022 г., считано от 25.05.2022 г., на основание чл.326, ал.1 от КТ.

В срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК „МЕЛБОН“ АД, чрез адв. Н. Г. е обжалвало решението на първата инстанция като се сочи, че същото е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че решаващият съд не е постановил решението си въз основа на всички установено по делото факти, а е извършил тълкуване на евентуалната воля на ответницата, за която не са събрани доказателства по делото. Допълва, че от материалите по делото не се установява, че след отказа на дружеството да прекрати трудовото правоотношение по взаимно съгласие, волята на ответницата е била да запази трудовото си правоотношение или че същото е трансформирано по реда на чл. 326, ал. 1 от КТ. Намира, че липсват доказателства, които да водят до

извода, че заповедта, издадена на осн. чл. 326, ал. 1 от КТ е незаконосъобразна, поради което счита този извод на районния съд за неправилен. На следващо място с жалбата се излагат твърдения, че ответницата изрично е заявила, че иска да прекрати трудовото си правоотношение и то със задна дата, като изрично е записала, че отказва да отработи предизвестието си и лично срещу подпис е получила заповедта си за прекратяване на трудовото правоотношение. Излага се, че първоинстанционният съд не е взел предвид факта, че работодателят е положил усилия за доброволно уреждане на спора. Отбелязва, че първата инстанция не е допуснала искания от дружеството – работодател свидетел, чиито показания да внесат яснота относно прекратяването на трудовото правоотношение. Навеждат се твърдения, че решаващият съд е постановил решението си в нарушение на нормата на чл. 220, ал. 1 от КТ и в отклонение на практиката на ВКС, като допълва, че съобразно цитираната норма, страната, която има право да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие, може да го прекрати и преди да изтече срокът на предизвестието, при което дължи на другата страна обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение на работника или служителя за неспазения срок на предизвестието. Намира, че в процесния случай с оглед липсата на оспорване на законосъобразността на издадената заповед и с оглед изричното изявление на страната, че отказва да отработи предизвестието по договор, то същата дължи обезщетение на работодателя по реда на чл. 220, ал. 1 от КТ. В подкрепа на застъпената теза се цитира съдебна практика. Моли се съда за отмяна на атакуваното решение и постановяване на ново, с което предявеният иск да бъде уважен. Прави се искане за прписъждане на сторените по делото разноски. Прави се доказателствено искане за допускане до разпит на един свидетел, относно изложените от дружеството твърдения за обстоятелствата при които е прекратено трудовото правоотношение между страните по делото.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК не е постъпил отговор от ответната страна – Й. Д. К..

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбата е допустима и е съобразена с изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

Във въззивната жалба жалбоподателят не се е позовал и не е направил обосновано и конкретно оплакване за допуснати от първата инстанция нарушения, изразяващо се в неизготвен, непълен или неточен доклад, неразпределена доказателствена тежест и недаване на указания по реда на чл. 146, ал. 2 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно, тъй като за допуснати от първата инстанция процесуални нарушения във връзка с доклада на делото въззивният съд не

следи служебно – чл. 269, изр. 2 ГПК /т. 1 и т. 2 от ТР № 1 от 9.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Досежно направеното с отговора на въззивната жалба доказателствено искане - за допускане до разпит на един свидетел, относно изложените от дружеството твърдения за обстоятелствата при които е прекратено трудовото правоотношение между страните по делото, настоящият състав на съда намира, че с оглед събраните по делото доказателства фактическата обстановка е напълно изяснена, поради което направеното искане се явява неоснователно и следва да остане без уважение доколкото не са налице предпоставките за сочене на ново обстоятелство, нито на ново доказателство за него, нито на допуснато от първоинстанционния съд процесуално нарушение, поради което и не са налице предпоставките на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК. В допълнение следва да се отбележи, че с определение № 2197 от 07.07.2023 г. районният съд се е произнесъл относно направеното доказателствено искане, като е намерил, че същото не е необходимо и е обосновал отказа си с факта, че ответната страна не е оспорила предявения иск.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение направеното от жалбоподателя доказателствено искане за разпит на един свидетел.

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на определението.

УКАЗВА на страните, че мотивите на настоящото определение имат характер на окончателен доклад на жалбите и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 11.04.2024 г. от 11:30 часа, за когато да се призват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____